

Prediking over Jesaja 50 vers 4 en 5

Intredepreek ds G. Boer te Huizen

'De Heere HEERE heeft Mij, een tong, der onderwezenen gegeven, opdat Ik wete met de moede een woord ter rechter tijd te spreken; Hij wekt alle morgen; Hij wekt mij het oor, dat Ik hore, gelijk die geleerd worden. De Heere HEERE heeft Mij het oor geopend, en Ik ben niet wederspanning; Ik wijk niet achterwaarts.'

Orde van dienst

Votum en zegengroet

Psalm 123: 1

12 artikelen

Schriftlezing: Jesaja 50

Tekst: Jesaja 50 : 4 en 5

Zingen: Psalm 40 : 3, 4, 5 en 8.

Prediking

Psalm 65 : 1, 2 en 3

Psalm 17 : 3.

Gemeente van Huizen,

Vanmiddag willen wij samen luisteren naar Jesaja 50. Dit hoofdstuk begint met een verwijtende vraag: 'Waar is de scheidbrief van uw moeder, waarmee Ik haar weggezonden heb? Welke een document kan Israël tevoorschijn halen om aan te tonen, dat de Heere niet meer met haar van doen wil hebben? Nee, niet de Heere heeft het volk verlaten, maar het volk heeft de Heere verlaten en is daarom om zijn ongerechtigheden verkocht! De Heere bleef bereid om de band door het volk verbroken weer aan te halen. Aanklacht na aanklacht wordt hen naar het hoofd geworpen. Immers de Heere kwam, maar niemand was present; de Heere riep, maar niemand antwoordde.

Dan gaat de Heere op Zijn hand wijzen. Immers die is niet tekort. Hij wijst op Zijn kracht. Daarmee maakt Hij de zee droog. Denk aan de Rode Zee. Met Zijn kracht maakt Hij de rivieren tot een woestijn. Na deze felle verwijten wordt plotseling de Knecht des Heeren ingevoerd. Hoe wonderlijk is het verband. Midden in de aanklachten verschijnt plotseling de Knecht des Heeren. Wie is deze Knecht des Heeren? Dat is de vraag die gesteld is door de kamerling Filippus en die voortaan vele harten en hoofden heeft bezig gehouden. De antwoorden zijn vele en velerlei geweest. Wanneer wij echter Schrift met Schrift vergelijken blijkt dat in het Nieuwe Testament vele plaatsen aan de Knecht des Heeren op de Messias worden toegepast. De Heere Jezus Christus past deze schriftplaatsen een en andermaal op Zichzelf toe. Dat neemt niet weg, dat de profeet daarmee in de eerste plaats alle knechten des Heeren bedoelt. Dat zijn in engere zin de profeten en in ruimere zin alle godvruchtigen.

Maar de trekken van deze Knecht des Heeren zijn zo, dat Hij in zijn totaal bestaan ver uitrijst boven een gewoon mens. Hij, de Messias, is de Profeet, de Leraar, de ware Knecht des Heeren, de ware Israëliet, die aan de top van de pyramide staat. Hij staat boven de profeten en knechten en doortrilt ze allen met de Geest der profetie. Immers, Christus is de Geest, der profetie. Wij zullen bij de uitleg van dit Schriftgedeelte er dus rekening mee moeten houden, dat deze Schrift Christus bedoelt en tegelijk, dat wat van Christus waar is, ook waar is - al is het op een afstand - van al Zijn knechten.

Welnu, deze Knecht des Heeren zegt: 'De Heere HEERE heeft Mij een tong der onderwezenen gegeven.' -Het eerste wat opvalt is zijn beroep, op de regerende Jehovah of Jahweh. Alvorens hij de last van het Woord Gods gaat ontvouwen, wijst hij op de zending door de Heere. Daarmee ziet hij niet eerst naar het volk, maar naar de Heere die hem gezonden heeft. Opdat de boodschap, die hij ontvouwen gaat, ingang zal vinden, doet hij een beroep op God, die hem zendt. Immers het ongelooflijke is toch waar. Namelijk, dat de Heere omziet naar een schuldig volk, dat in ongelof het Woord Gods heeft verworpen. Midden in dit volk wordt hij door de Heere geplaatst. Nu wil hij God betrouwbaar maken onder hen. Hij wil ze laten weten dat hij niet zijn eigen woorden gaat spreken, maar de woorden Gods. Daarom beroept hij zich op de goddelijke bekwaamaking. Hier spreekt de profeet namens alle profeten, die nooit in eigen naam, maar in de hoge en geduchte Naam des Heeren zijn gekomen. Het kenmerkende onderscheid tussen de ware en valse profeten was en is nog altijd, dat al gaven de laatsten ook hoog op van hun goddelijke zending, zij altijd de woorden uit hun eigen hart spraken, zij niemand zeer willen doen en God en Zijn Woord er aangaven om zelf toch op de troon te kunnen blijven zitten.

Gemeente van Huizen, vanmorgen moest en mocht ik in uw midden opnieuw betuigen wettig van Gods gemeente en dus van God Zelf tot deze dienst geroepen te Zijn. Dat is geen kleinigheid. Of acht u het gering, wanneer in de roeping van de ene gemeente naar de andere gemeente deze vraag opnieuw gesteld is geworden? Welke worstelingen van uw kant en van de mijne eraan verbonden waren, u hebt er recht op, dat uw dienaren ten uwe aanhoren deze vraag, luid in uw midden beantwoorden. Immers, u hebt onwispelbare zekerheid nodig, dat de woorden, die wij spreken, de Woorden Gods zijn. Niets erbij en niets eraf! Immers, u moet vastgesteld worden in het Woord Gods! Maar wie zou op deze vraag bevestigend durven antwoorden, ware het niet dat de Knecht des Heeren voortdurend gezegd had: Ja, Ik van ganser harte? Ware het niet, dat Hij zegt: Wie U hoort, die, hoort Mij en wie Mij hoort, die hoort de Vader, die Mij gezonden heeft? Ware het niet, dat Hij in de roeping en in het voortdurend roepen Zichzelf borgtochtelijk geeft voor al zijn dienstknechten?

Immers alles is gave! Dat leert deze tekst uitnemend. Hoor wat hij zegt: 'De Heere HEERE heeft Mij een, tong- der onderwezenen gegeven.' De Statenvertaling heeft: een tong der geleerden. Dit moet zeer bepaald zijn: de tong der onderwezenen. Dat betekent dus: de tong van een, die les krijgt. Hetzelfde woord wordt gebruikt in Jesaja 8 : 16 waar staat: 'Bind de getuigenis, toe, verzegel de wet onder mij leerlingen. 'Het woord geleerde of beter onderwezene betekent dus: hij, die onderwezen is om, het Woord Gods te spreken. In dit woord roemt en prijst de profeet Gods genade, dat niet alleen tot deze dienst geroepen is, maar dat de Heere hem daartoe ook alles geeft wat daarin nodig is. Hij is dus niet alleen een roepende God, maar ook een bekwamend God. Dat mag vandaag worden herhaald door allen die in deze dienst staan. Hij geeft alles wat nodig is. Aan wie? Aan hen die Hij aan eigen dwaasheid en onverstand ontdekt en op de school van de Heilige Geest neemt. Wanneer wij geroepen worden u het Woord Gods te spreken, dan is dat alleen mogelijk wanneer wij aan de voeten zitten van de allerhoogste Profeet en leraar. Immers, voor de bediening van het Woord Gods is niet alleen een opleiding nodig (een kostelijk voorrecht, niemand smale daarop) maar bovenal goddelijk onderwijs door de Heilige Geest. Bij de meest degelijke voorbereiding van de preek (geeft uw dienaren de tijd en de rust, u zult er wel bij varen) staan wij nog maar aan het begin. Immers wij hebben de gaven van de Heilige Geest nodig en het voortdurend smeekgebed om de verlichting en bekwaamaking van die Geest.

Leraar, jawel, maar alleen als leerling van de Heilige Geest, die brengt aan de voeten van Hem, die gezegd heeft: 'Leer van Mij dat Ik ben zachtmoedig en nederig van hart en gij zult rust vinden voor uw zielen.' Dan krijgen wij les om les te geven, onderwijs om onderwijs te geven, lering om anderen te leren, vertroosting om anderen te vertroosten en vermaning om anderen te vermanen.

Gemeente, laten wij hier ons verbazen over dit wonder. Want wat valt er met onze tong te beginnen? Jacobus zegt: 'het is een wereld van ongerechtigheid, het is een vuur ontstoken van de hel.' Jesaja wist ervan. Zijn lippen waren onrein en zijn tong helemaal. Daarom ging de schroei-hitte van de tegenwoordigheid Gods over zijn lippen en zijn tong. Is het vandaag anders?

Wie is meer onbekwaam, dan hij die in de tegenwoordigheid van God Zijn woorden hoort en moet spreken? Dat gaat niet langs ons heen, maar dwars door ons heen. Dat woord schroeit en wondt ook de tong van een dienaar. Nooit zou er een goed woord van onze tong kunnen komen, indien ditzelfde woord niet besproeid was met het bloed van de Knecht des Heeren, waardoor onze tong wordt losgemaakt en gaat lijken op de pen van een vaardige schrijver, die veel schoons van de Koning gaat zeggen. Deze zending en bekwaammaking heeft tot doel: 'opdat ik wete met de moede een woord te rechter tijd te spreken.' Dat is een van de kanten van de bediening van het Woord van God. Wanneer de apostel Paulus alles samenvat zegt hij: 'Al de Schrift is van God ingegeven en is nuttig tot lering, wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk toegerust.'

De moeden. Wie zijn dat? Wel de mensen die met de afgoden hebben geleefd, die God vermoed hebben met hun zonden, die de zonden hebben gediend maar daarin geen bevrediging vonden. Dat zijn zij die onder de gerichten van God over stad, tempel en volk gebroken zijn en treuren. Moe van hun pogingen om het met God in orde te krijgen, moe en afgemat onder de beulshanden van een wetsreligie en die vatbaar gemaakt zijn voor de prediking van de God van Israël. Zij zijn bekneeld door de wereld omstellende gebeurtenissen van hun tijd en leven in voortdurende aanvechting van de grootmachten van hun tijd. Zij houden de spanning tussen de beloften van God en de voorhanden werkelijkheid niet uit en kunnen zichzelf niet helpen.

Dat wil zeggen gemeente, dat de Heere een God is van armen en de gekneusden, van de verslagenen en de bedroefden. Deze had de Heere Christus tijdens Zijn omwandeling op de aarde bijzonder op het oog. Hij zag met het oog der liefde de lichamelijke en geestelijke afgetobde, die zich afpijnigden om door hun werken gered te worden. Wat heeft Hij zijn hart gezet op de verslagenen, die voor Zijn Woord beven! Zo is Hij nog! Hij schreeuwt niet langs de straten, Hij draagt Zijn lammeren in Zijn schoot, en draagt ze op zijn arm; Hij jaagt de kudde niet dood, maar leidt de zogende zachtjes.

Willen wij als dienaren des Woords met de moeden een woord ter rechter tijd spreken, dan hebben wij een zeer ootmoedig hart nodig, om ons niet te voegen bij al wat hoog is, maar bij het nederige, bij het verbrokene. Dan dienen wij in de voetsporen te gaan van de Opperherder. Leer van Mij...

Hoe goed is en woord op zijn tijd. Hoe dient een verslagene van hart geweest te worden op het Lam Gods! Hoe dient ieder mens van alle eigen gronden afgestoten te worden om stervend aan zich zelf het leven te ontvangen uit de hand van God in de Middelaar! Wat is het Woord Gods een apotheek waaruit naar ieder behoefte de medicijnen genomen worden! Daarom gemeente, is het niet alleen onze taak u de Christus Gods alleen voor ogen te schilderen, maar Hem ook met al Zijn gaven en schatten uit te delen in de kracht van de Heilige Geest. Immers de Heilige Geest roept ons uitdelers te zijn van de menigerlei genade Gods. Daarbij worden de dienaren niet verzelfstandigd, maar in de grootste afhankelijkheid van God in Christus gesteld. Wij beschikken niet over Hem, maar Hij beschikt de goederen van het verbond der genade en deelt ze uit door middel van zijn dienaren. Door hun dienst deelt Hij een vrede uit, die alle verstand te boven gaat en harten en zinnen bewaart in Christus. Door deze dienst ontvangen alle moeden en onder het levensleed gebrokenen een tong van door God onderwezenen om in de Psalmen de God des Verbonds te roemen, om Zijn Naam bij de kelk des Heils te vermelden. Dan beantwoorden wij aan onze zending, namelijk de volmaking der heiligen tot opbouw van het Lichaam van Christus.

Hoe is het echter mogelijk, dat een mens niet alleen tot deze dienst geroepen, maar ook bekwaamd wordt? Hoor: 'Hij wekt Mij alle morgen; Hij wekt Mij het oor, dat Ik hore, gelijk die geleerd worden.' Hier wordt ons het geheim verklaard. Immers, zozeer heeft de Heere zijn hart gezet op al zijn armen en ellendigen, dat Hij alle morgen wekt en het oor opent zodat zij horen en weer geleerd worden. Dit is volmaakt vervuld bij de Knecht des Heeren. Immers, Hij - het eeuwige Woord - kwam als hulpeloos Kind ter wereld. Hij onderwierp Zich aan de wetmatigheid van ons bestaan, sliep en stond op. Hij leerde lezen en later de Schriften van het Oude Verbond. Daarmee was Hij doordrenkt. Zijn leermeester was zijn Vader. Die wekte Hem in de Heilige Geest, opende Zijn oor. Zodra de nacht voorbij was en het klare bewustzijn terugkeerde, hoorde Hij de stem van zijn Hemelse Vader. Zijn eerste gedachten werden bepaald door de goddelijke onderwijzing. Daardoor was Hij direct in de dingen van Zijn Vader. Wat krijgen wij hier een ontroerende blik in het zielenleven van de Heere Jezus! Na zijn ambtsaanvaarding bracht Hij de nachten vaak door in het gebed. Hij was één en al oor voor de Vader en Zijn Woord. Waarom kon Hij zo troosten? Omdat Hij in zo nauwe gemeenschap stond met de Vader. Zegt Hij niet: 'De dingen, die Ik van Vader gehoord heb, die spreek Ik tot de wereld?'

Zo was de allerhoogste Profeet! Leerling op de goddelijke school! Hij, het vleesgeworden Woord, onderwierp Zich aan het Schrift geworden Woord. Hij stond alléén met: Daar staat geschreven! Hij luisterde naar niemand dan naar de woorden van zijn Vader! Welk een les voor ons dienaren des Woords, maar ook voor u als gemeente! Want het wekken van de Heere gaat door. Dat doet Hij ter wille van zijn armen en ellendigen. Daarom is het een grote ramp en een oordeel voor een gemeente, wanneer haar dienaren slaperig zijn, het sluimeren liefhebben en honden zijn, die niet blaffen kunnen. Welk een oordeel, wanneer de Heere de ogen in de dienaren verblindt. En wat luistert dat nauw! Immers, dan zouden wij u slaaplieden zingen en in slaap wiegen met onze woorden, maar niet in de eeuwige rust preken. Daarom gemeente, ligt er voor u zo'n geweldige taak in het waken aan de troon der genade met en voor uw dienaren. Want gewis, wanneer u met uw noden en vragen tot God komt in worstelend smeekgebed, dan wekt Hij Zijn dienaren op en leidt ze onfeilbaar door Zijn Geest om voor u het woord ter rechter tijd te spreken. Dat kan op de kansel, maar ook in het persoonlijk gesprek. En dan zou u een tijdlang versmachten en schier onder druk vergaan, gewis de Heere zal tegemoet snellen met het Woord. Het versmachten en het onder de druk doorgaan is altijd eigen schuld. Want slaperigheid van de gemeente en haar losheid is soms zo groot, dat de Heere daartegen wel zijn maatregelen moet nemen.

Hij wekt alle morgen, Hij wekt mij het oor opdat ik hore! Het eerste wat een dienaar des Woords nodig heeft is oren om te horen. De maatstaf, waarnaar een dienaar meestal beoordeeld wordt is: Kan onze dominee praten? Maar dat is vers twee; vers één is: Kan onze dominee luisteren? Praten moet de man de ganse lieve dag en de avonden erbij. Maar dat is soms een ramp! Hoe vaak gebeurt het niet, dat een dienaar zoveel praat, dat hij niet meer luistert, noch naar God, noch naar de mensen? Is het niet een ramp wanneer u met iemand een gesprek voert, die almaar praat, maar hij luistert niet? Is het dan geen belediging van de duizelingwekkende majesteit Gods, wanneer wij zijn Woord op onze lippen nemen zonder eerst naar Hem geluisterd te hebben?

Waaruit is dat luisteren te verklaren? Hij wekt mij het oor, dat ik hore! Dat is een wonder voor ieder mens. Immers wij zijn voor de Woorden Gods van afkomst dover dan een adder. Wij hebben oren, maar horen niet; ogen, maar zien niet. Dat is het werk Gods, wanneer wij Zijn stem gaan horen. Zie het aan Samuël. Hij kende de Heere nog niet en het Woord Gods was schaars in die dagen. Maar toen de Heere tot hem ging spreken, verstond hij het nog niet. Tenslotte, nader onderricht door Eli, zegt hij: 'Spreek, Heere, want uw dienstknecht hoort.'

Ook al weten wij zeer goed dat geen profetische openbaringen als aan Samuël ons te beurt vallen, toch is het horen van de gesproken woorden Gods een niet minder groot wonder. Ook nu geldt het woord van Psalm 65 voor gemeente en dienaren: 'Welzalig, die Gij hebt verkoren, die Gij uit al aards gedruis doet naderen en Uw heilsteen horen, ja wonen in Uw huis.' Ook vandaag geldt het woord van Christus: 'Een ieder die het van de Vader gehoord heeft, die komt tot Mij.' Dat wil zeggen, dat Christus een zo grote verborgenheid is, dat de Vader Zelf het Woord Gods indraagt in het hart. Immers die uit de Waarheid is, dat is die uit God geboren is, die hoort zijn stem. Dat is een werk Gods aan ons en in ons. Anders verstaan wij de Schriften niet, vereren haar wellicht tot de komma en de punt, maar zijn innerlijk vreemd aan Hem, de Christus der Schriften, die in het gewaad der Schrift tot ons komt. God leert krachtadig. Die Hij gebruikt tot zijn dienst, die bearbeitd Hij ook.

Hij wekt mij het oor, dat ik hore, Hij wekt alle morgen. Dat gaat dus door. Nooit komen wij hier op aarde boven het horen uit. Wij komen dus niet van deze school af. Wij blijven op de school. Het komt nooit zover, dat u zegt: Ziezo, dat is gebeurd, dat weten wij dan. Het is een leerling en het blijft een leerling. En de vorderingen? Och gemeente, daar ligt onze schuld. Want wij zijn zo hardleers. Wij moeten het iedere keer opnieuw leren. Hoeveel wordt niet vergeten, wat wij nooit moesten vergeten en hoeveel dragen wij niet mee dat wij nodig moesten vergeten. Maar gezegend zij zijn Naam! Immers Hij houdt niet op door innerlijke bemoedigingen, bestraffingen, versterkingen en onderwijzingen. En naarmate wij geleerd worden, zullen wij u leren. Naarmate wij met de woorden Gods gevuld worden, zal het Woord Gods rijk onder u wonen. Dan zullen er zijn: luisterende dienaren des Woords met een luisterende gemeente. Samen horend naar de stem van de goede Herder. Dan zullen wij niet aan elkanders voeten zitten, maar aan de voeten van Christus en ook luisteren naar wat de Heere de een en de ander van Zijn wegen heeft willen leren. Dan wil ik niet alleen uw dienaar in de Heere zijn, maar ook gaarne met allen, die de Heere vrezen, een leerling zijn in de gemeenschap met de gehele Kerk aan deze plaats, opdat de lof Gods worde gehoord.

Nog eenmaal herhaalt de profeet, dat de Heere HEERE hem het oor geopend heeft. Maar toen was hij er ook bij. Immers het gehoor ontvangen om de woorden Gods te horen, is niet vrijblijvend. Dan gaat u er aan, helemaal! Want het Hebreeuwse werkwoord voor horen betekent niet alleen horen, maar ook gehoorzamen! Dan is het antwoord: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?' Dan is er bereidheid tot de dienst. Immers de Heere doorboort niet alleen de oren om te horen, maar ook om geheel tot zijn dienst te zijn. Denk maar aan de slaaf, wiens oren werden doorboord aan de stijl van het kozijn, waarmee hij wilde uitdrukken: Ik ben voor altijd het eigendom van mijn meester. Zo heeft de Heere gedaan met Zijn lieve Zoon, zo doet Hij ook met allen, die Hij roept tot zijn dienst!

En wat is nu de eerste vrucht van dit horen en gehoorzamen? Wel, dat de Knecht des Heeren niet wederspanning was en niet achterwaarts week! Hij bleef staan, waar Hij stond, namelijk in God en liet Zich door niemand uit dat Woord uitslaan. Hij had geen weg terug, en ging alleen maar vooruit in de dienst van de Vader. Alles en allen kwamen tegen Hem op. Vroom en goddeloos, allen verzetten zich tegen Hem. Annas en Pilatus, Kajafas en Herodes, Farizeeën en Sadduceeën, het misverstand en onverstand van de discipelen. ja zelfs zijn eigen menselijke natuur. Toen Hij niet verder kon, week Hij niet achteruit, maar viel voorover ter aarde en bad tot drie perioden toe: 'Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede.' Toen ging Hij weer vooruit, naar het kruis. Dat was niet alleen een lijdelijk ondergaan, maar ook een dadelijk willen van het lijden en sterven. Hij stierf omdat Hij het wilde. Ja, Hij bood Zijn rug degenen, die Hem sloegen en gaf Zijn baard aan degenen, die Hem het haar uittrokken. Zelfs bood Hij Zijn aangezicht aan hen die Hem spuwden. Dit alles deed Hij. Maar één ding deed Hij niet, dat is een stap terug doen.

Waarom gemeente, dat bitter lijden? Waarom dat lijden als vrucht van zijn gehoorzaamheid? Omdat Hij niet anders dan de waarheid sprak en spreekt over uw en mijn leven. Omdat Hij de doodskloof geluid heeft over ons bestaan en alle schijn onthuld heeft. De waarheid Gods is zo scherp als een scheermes, het Woord Gods is als een scherp tweesnijdend zwaard en gaat door tot de verdeling der ziel en des mergs en is een oordeler der gedachten. En wie heeft dit zwaard van het Woord Gods zuiverder gehanteerd dan Hij? Wie heeft ooit verbitterder tegenstanders gehad onder de geestelijke leidlieden dan Hij? Waarom? Omdat Hij alles wegsloeg wat tussen God en de mens stond en het karakter van de vrije genade door Zijn bloed heeft geopenbaard. Omdat Hij geweigerd heeft de verzoeking om Zijn Koninkrijk zicht- en tastbaar te maken en in de prediking de eigenwaan van de mens aan de kaak heeft gesteld. Wij willen alles weten, behalve dat wij verloren zondaren zijn, die alleen door Zijn Offerande gered worden. Hebt u dat geleerd van Hem? Dan bent u gewis van uw voetstuk gevallen en bent u met al uw eigen heerlijkheid voor God er aan gegaan en gaat u er nog dagelijks aan. Immers dan krijgt u die God terug, tegen Wie u gezondigd hebt, die u in het Paradijs eraan gegeven hebt, maar u krijgt Hem terug in zijn Zoon door de Heilige Geest. Dan is zijn blijven staan voor God uw enige grond en uw enige troost. Gewis dan wilt u God verhogen en uzelf vernederen dagelijks opnieuw. Of houdt u uzelf nog altijd staande? Dan gaat het gevecht ook in de prediking van week tot week door. Want God zal verhoogd worden en u vernederd!

Dit woord is ook een geweldige les voor de dienaren des Woord. Immers wij kunnen van Hem leren standvastigheid in onze dienst. O, die achterwaartse bewegingen ook bij ons dienaren des Woords, die uitwijkpogingen om de worsteling in het Woord en met het Woord te ontgaan. Wanneer hebben wij onszelf ervoor over? Door de genade van deze Knecht. Anders nooit. Maar met gezicht op Zijn standvastigheid, trouw en liefde gaarne, er kome van, wat komt! Paulus zegt: 'Wee mij, indien ik het Evangelie niet verkondig.' Want het is mij toevertrouwd. Indien ik het gewillig doe, zo heb ik loon. Daarom hebben wij van onszelf weg te lopen, gruwend van al het onze om Hem te smeken om het gehoor en de gehoorzaamheid. Immers tegen het Woord Gods gaat ook vandaag alles in. Wij zijn rustzoekers.

Een- en andermaal spreekt Calvijn, die zijn leven verteerde in de dienst des Heeren, van zijn luie vlees. Dat is de tegenstand van binnen. Maar daarbij komt de tegenstand van buiten. Immers het Woord Gods werpt alles overhoop. Waar het Woord Gods komt, zijn donderbuien en bliksemstralen van de gerechtigheid van God. Dat geldt van het nationale en het internationale leven, dat geldt ook van het gemeentelijk leven. Weten wij vandaag nog, wat het is verdrukkingen te lijden met het Evangelie? O zeker, er is niemand van Gods kinderen en knechten, die aan de strijd ontkomt. Maar zijn wij, ben ik, wel getrouw om een ieder te waarschuwen voor zijn verderf? Wanneer de mensen getrouwer vermaand worden, naar die mate komt ook de tegenstand los. Ieder mens, ook in Huizen, is zonder geloof en bekering een vijand van de vrije genade Gods en van Christus. Verreweg de meesten van u ken ik niet. Maar ik weet wel dat u zonder de wederbarende werking van de Heilige Geest al uw stekels opzet, wanneer u alles uit de handen geslagen wordt. Daarom is er naast de wervende kant van het Evangelie ook de afweer. Naarmate de ontkerstening doorvreet, naarmate de gezinnen uithollen, de vreze Gods plaats maakt voor de wereldgelijkvormigheid, gaat het gezicht van de dienaren des Woords verstrakken. Dan zien wij Jeremia staan als een ijzeren pilaar en ontvangt Ezechiël een voorhoofd van diamant, ja heeft de Knecht des Heeren zijn aangezicht gesteld als een keisteen. Dat is de volharding in het geloof.

Want de Heere is er bij, Hij is nabij om Zijn knecht te rechtvaardigen. Hij moge als een misdadiger ter dood gebracht zijn, zijn Kerk als niet meetellend behandeld worden (het is Sion, niemand vraagt naar haar), het mogen dan veracht en door velen vertrapt worden, de Heere is er bij en nabij. Nog maar een dunne wand en Hij zal uit Zijn verborgenheid tevoorschijn treden. Daarom gaat het met de Kerk steeds beter. Daarom is de toekomst aan deze Borg en Middelaar, die bleef staan! Daarom voortgegaan met de bediening der verzoening! Niet de propaganda, maar de levende profetie; niet het getal, maar de kracht van het Woord Gods; niet de organisatie van mensen, maar de Kerk Gods! Niemand houdt het tegen de kracht van God uit. Zelfs dan wanneer het verworpen wordt, triomfeert het over u. Want God doet ons in de bediening van het Woord Gods altijd triomferen. Zelfs dan wanneer het een reuke des doods ten dode is. Gode zij dank, zegt de apostel, die ons altijd doet triomferen in Christus, voor sommigen een reuke des doods ten dode, voor anderen een reuke des levens ten leven. Eenmaal zal alle knie zich buigen voor deze Christus. Alle machtigen zullen als luciferhoutjes afknappen. Er komt een dag waarop alle koningsmantels als voddens door de motten gevreten, zullen worden weggeworpen, Er komt een dag, waarop alle bedekselen der schande zullen worden afgetrokken. En dit oordeel is verborgen, reeds aan de gang.

Daarom moet ik allen vermanen om de nutteloze tegenstand tegen Vorst Messias op te geven. U mag zoals het laatste vers zegt u omgorden met vuurspranken. Dat wil zeggen: Of uw eigen licht aansteken, of al uw vuur en venijn tegen het Woord Gods uitpuwen, u zult in smart neder liggen. Kom, lever uw wapens in. Hij wordt u nog voorgesteld en aangeboden als een Christus. die uitgaat tot verlorenen. Val Hem nederig te voet! Het kan nog. Ik ruik reeds de brandlucht van de eeuwige afgrond, waar het vuur niet wordt uitgeblust en de worm van de wroeging niet sterft. Kom nog. De Heere roept u zo ernstig en welmenend. U hebt de dood verdiend. Beken het duizendmaal en u hebt de dood lief, beken het ook. Allen die Mij haten, zegt de Heere, hebben de dood lief! Maar eeuwig wonder de Heere roept mensen, die de wereld liefhebben, die de zonde liefhebben, die de dood liefhebben. Waarom? Omdat zijn liefde sterker is dan de dood en Hij over afronden van verlorenheid mensen achter naloopt. Wie is er onder u die de Heere vreest? Die hoort naar de stem van Zijn Knecht? Dat is de vraag, waarmee wij eindigen. De profeet vraagt het. Dat betekent, dat hij weet, dat de vreze Gods niet ieders deel is. Wie is er onder u? Dat is niet mijn Woord, maar Gods Woord. Het Woord Gods maakt scheiding en onderscheiding. Welnu, wie is er onder u, die hoort naar de stem van deze Knecht? Het moge door vele duisternissen heengaan van beproeving en aanvechting. Het moge de schijn hebben, dat telkens weer alles verloren is. Hoor! Die in duisternissen wandelt en geen licht heeft, dat hij betrouwe op de Naam des Heeren Zijns Gods. En wie op deze God bouwt, zal in der eeuwigheid niet beschaamd worden.

Amen. G. Boer.

Preek gehouden bij de intrede te Huizen op zondag 26 juni n.m. 3 uur in de Oude Kerk.